

การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

THE DEVELOPMENT OF VOLLEYBALL PLAYING SKILLS AND
SPORTSMANSHIP CONDUCTS BY THE COOPERATIVE LEARNING
MANAGEMENT WITH THE TGT TECHNIQUE OF GRADE 6 STUDENTS

กนกวรรณ โสิตพิมานเวช¹ และ สันติ วิจักขณาลัญญ์²

Kanokwan Kositpimanvech¹ and Santi Wijakkalanany²

¹⁻²มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

¹⁻²North Eastern University, Thailand

Corresponding author E-mail: kanokwankositpimanvechjoy@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะ การเล่นวอลเลย์บอล โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 80 และผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด 2) ศึกษาความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 32 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล จำนวน 6 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยทดสอบการปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อ และแบบประเมินการสังเกตพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน 5

* Received 29 August 2023; Revised 31 August 2023; Accepted 29 October 2023

ระดับ จำนวน 12 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ,ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการเล่นวอลเลย์บอล ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ย 5.09 (คะแนนเต็ม 6) เท่ากับร้อยละ 84.83 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 2. ความมีน้ำใจนักกีฬา ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.16) และพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านมีความยุติธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.71) และพฤติกรรมความมีน้ำใจในด้านควบคุมอารมณ์ตนเองได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.72)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับเทคนิค TGT, ทักษะการเล่นวอลเลย์บอล, ความมีน้ำใจนักกีฬา

Abstract

This research purposed to: 1) develop volleyball playing skills by the cooperative learning management with the TGT technique for Grade 6 Students to pass criterion score of 80% and 80% of all students, 2) study the sportsmanship conducts by the cooperative learning management with the TGT technique for Grade 6 Students. The target group contained 32 Grade 6 Students in Eksuksa Khon Kaen School under Office of the Private Education Commission, selected by the purposive sampling. The research instruments included 2 types: 1) the experimental instruments, covering 6 learning management plans, 2) the data collecting instruments, the practical test for assess volleyball playing skills with 6 items, and observation assessment form for the students' sportsmanship conduct with 12 items in 5 levels. The data analysis was calculated by the descriptive statistics, comprising the percentage, mean and standard deviation.

The results showed that: 1. volleyball skills with learning management using the TGT technique for students Grade 6 received an average score of 5.09 (full score 6), equal to 84.83% and there were 24 students who passed the criteria of 80%, representing 75.00%. 2 . sportsmanship with learning management using the TGT technique for students Grade 6 found that sportsmanship behavior was at a good level ($\bar{X} = 4.32$,S.D. = 0.16) and sportsmanship behavior in the aspect of fairness was at the highest level ($\bar{X} = 4.59$,S.D. = 0.71) and benevolent behavior in self-control was at a high level ($\bar{X} = 4.00$,S.D. = 0.72)

Keywords: Cooperative Learning Management with the TGT technique, Volleyball Playing Skills, Sportsmanship Conducts

บทนำ

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2563 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง, 2560) เป็นหลักสูตรที่มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยพิจารณาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช, 2560)

กีฬาวอลเลย์บอล เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม ที่มีการแข่งขันระดับชาติ ได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงอย่างมาก นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายจนถูกรวมเข้ากับหลักสูตรและการสอนในหลายโรงเรียน ผู้เล่นต้องมีการเคลื่อนที่ ที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ของระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อ ทำให้ผู้เล่นมีสมรรถภาพทางกายที่ดี วอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมที่ช่วยเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะและฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี สามารถเล่นด้วยความสนุกสนานเกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม กีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทยนั้นไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัดว่า ได้แพร่หลายเข้ามาในปีใดหรือ สมัยใด แต่พอจะอนุมานได้ว่าการเล่น

กีฬาบอลเลย์บอลได้มีขึ้นในประเทศไทยมากกว่า 60 ปี โดยมากเล่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เมื่อตั้งกรมพลศึกษาขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2476 กรมพลศึกษา เห็นว่าบอลเลย์บอล เป็นกีฬาที่นักเรียนทั้งหญิงและชายสามารถเล่นได้ จึงได้จัดให้สอนวิชานี้ขึ้นในสถาบันพลศึกษา ในปี พ.ศ.2477 คู่มือการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กรมพลศึกษาได้จัดพิมพ์กติกาบอลเลย์บอลขึ้น โดยอาจารย์นพคุณ พงษ์สุวรรณ เป็นผู้แปล (กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556) ทั้งนี้เพราะเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของแต่ละบุคคล เล่นกันไปตามเรื่องตามราวมิให้ผิดกติกา ส่วนที่จะให้มีฝีมือขึ้นไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะไม่มีผู้ชำนาญการ โดยเฉพาะมาฝึกสอนให้ จึงทำให้การเล่นกีฬาบอลเลย์บอลเสื่อมความนิยมไป แต่ยังคงมีการแข่งขันอยู่เรื่อยๆ ทั้งที่ปริมาณไม่เพิ่มขึ้น และคุณภาพก็ยังไม่ดีพอ ต่อมาได้ทราบกันว่าบอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่ประเทศใกล้เคียง เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์นิยมเล่นกันมาก และมีฝีมืออยู่ในขั้นมาตรฐาน มีเทคนิคต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความตื่นเต้นไม่เป็นที่น่าเบื่อหน่าย บรรดาผู้ฝึกสอนซึ่งความจริงหาใช่ผู้ชำนาญการโดยเฉพาะไม่ หากแต่สนใจและพยายามเรียนรู้การเคลื่อนไหวจากต่างประเทศ นำมาถ่ายทอดไปยังผู้เล่นทำให้เกิดความสนใจในการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลกันขึ้นอีกระยะหนึ่งและเจริญมาจนกระทั่งทุกวันนี้ (กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556)

กีฬาบอลเลย์บอลมีองค์ประกอบของทักษะกีฬาบอลเลย์บอล ที่ใช้ในการเล่นเพื่อความสนุกสนานผ่อนคลาย ซึ่งเป็นกิจกรรมยามว่าง ส่วนมากประกอบไปด้วยทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1. การยืนเตรียมพร้อมจะเล่นลูกบอล หรือการทรงตัวที่ตีนอกจากจะเป็นการเรียกสมาธิแล้วยังช่วยให้เคลื่อนตัวที่จะเล่นบอลได้อย่างสะดวก คล่องแคล่ว ว่องไว ไม่ว่าลูกบอลจะมาในลักษณะใด
2. การเคลื่อนที่พื้นฐาน (Basic Movement) การเคลื่อนที่ในกีฬาบอลเลย์บอลจะทำในระยะสั้น แต่ต้องทำด้วยความรวดเร็ว
3. การเล่นลูกมือบน (Set) หรือการแตะลูกบอลหรือการเซตเป็นวิธีการเล่นลูกที่ดี และมีความแน่นอนที่สุด
4. การเล่นลูกมือล่าง (Underhand) หรือลูกอันเดอร์แฮนด์ เป็นวิธีการเล่นลูกโดยใช้แขนท่อนล่างของทั้งสองมือบังคับหรือส่งลูกไปยังตำแหน่งที่ต้องการ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเล่นทีมที่ดี สามารถรับลูกเสิร์ฟหรือลูกตบที่มาในลักษณะลูกค่อนข้างแรงของฝ่ายตรงข้ามได้
5. การเสิร์ฟ (Service) เป็นการรุกวิธีหนึ่ง การเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพจะสามารถข่มขู่คู่แข่งได้ ทำลายยุทธวิธีการรุกของฝ่ายตรงข้ามลดภาระการรับของฝ่ายตนเอง สร้างโอกาสให้ได้เปรียบในการโต้ตอบ
6. การตบ (Spiking) เป็นวิธีการที่รุนแรงของฝ่ายครอบครองลูกบอล ลูกตบที่ประสบความสำเร็จ ต้องมาจากจังหวะ

แรกและจังหวะสองที่สัมพันธ์กัน อนุภาพของลูกตบยังขึ้นอยู่กับความแรงความเร็วความคล่องตัวและท่าทางที่ใช้ในการตบลูกบอลของผู้เล่น 7. การสกັดกัน (Blocking) เป็นการที่ฝ่ายรับสกັดกันหักขวางการตบที่รุนแรงของฝ่ายรุก ขณะเดียวกันฝ่ายรับอาจจะเปลี่ยนเป็นการรุกได้ทันที (อุทัย สงวนพงศ์, 2553) กล่าวว่า การฝึกวอลเลย์บอลขั้นเริ่มต้น การสร้างนักกีฬาวอลเลย์บอลที่มีความสามารถขึ้นมาสักคนหนึ่งเป็นเรื่องที่ยากและต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรจากระยะเริ่มหัดเล่นจนกระทั่งพัฒนาฝีมือ ซึ่งผู้ที่มีส่วนสำคัญก็คือคุณครูผู้ฝึกสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณครูผู้เริ่มฝึกสอนเด็กๆ หัดเล่นวอลเลย์บอลโดยส่วนตัวมองว่าคุณครูผู้ฝึกสอนในระดับนี้จะต้องเป็นผู้มีความอดทนเสียสละอย่างมากในการดูแลฝึกหัดเด็กๆ ให้เรียนรู้การเล่นวอลเลย์บอล ได้อย่างถูกต้องซึ่งถือว่าเป็นการวางรากฐานให้กับเด็กๆ ในขณะเดียวกันกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ก็ยังจำเป็นจะต้องสอนอยู่เช่นกันเพื่อที่จะวางรากฐานทางกีฬา จึงจำเป็นจะต้องสร้างทักษะขั้นพื้นฐานให้แก่แก่นักเรียนเสียก่อน ส่วนทักษะที่จำเป็นอีกอย่างหนึ่งคือทักษะกีฬาในปัจจุบันเห็นได้ว่ากีฬาวอลเลย์บอลได้รับความสนใจมากประเภทหนึ่ง ซึ่งสามารถเล่นได้ทุกระดับทั้งชายและหญิง ในทางการศึกษามองเห็นความสำคัญของกีฬาวอลเลย์บอล จึงได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับต่างๆ ของการศึกษา ทำให้ระดับทักษะและมาตรฐานการเล่นที่สูงขึ้นมีการแข่งขันหลายประเภทหลายระดับ จึงจัดได้ว่ากีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาหลักประเภทหนึ่งที่ทั่วโลกนิยมเล่นกันมาก และกีฬาวอลเลย์บอลยังช่วยส่งเสริมการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศ (วีระชัย พุทธิติติก, 2547)

น้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่ง ศุภชาติ พงษ์ขาว (2551) กล่าวว่าน้ำใจนักกีฬาจะเป็นสิ่งที่ทุกคนควรจะมีและทุกคนสามารถที่จะมีได้ไม่จำเป็นว่าผู้นั้นจะเป็นนักกีฬาหรือไม่ บุคคลทั่วไปก็สามารถมีน้ำใจนักกีฬาได้ โดยการแสดงออกให้เห็นถึงน้ำใจจริงของเขาที่เข้าลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา และเนื่องจากกีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีมควรเคารพเพื่อนร่วมทีมโค้ชคู่แข่ง คู่แข่งและผู้ตัดสิน ควรที่จะมีน้ำใจนักกีฬาเป็นอย่างมาก รู้จักรับอารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมขณะแข่งขัน ที่อาจจะขึ้นระหว่างการแข่งขันได้ ถ้าเกิดเหตุระหว่างการแข่งขันและต้องรู้จักแพ้ชนะ ดังที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์อย่างหนึ่งที่จำเป็น และสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ได้แก่ ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันและกัน ไม่เอา

รัดเอาเปรียบแม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงข้ามก็ตาม (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) และน้ำใจนักกีฬาที่มีได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเพียงเท่า นั้นยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสังคมด้วย (ไชยรัตน์ รุจิพงศ์, 2535) และในการจัดความรู้ประสบการณ์ ทักษะ ตลอดจนเจตคติที่ดี การฝึกคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจ นักกีฬาต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องปลูกฝังในวัยเด็กเยาวชน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นวัยเรียนรู้ เตรียมตัวเพื่อพึ่งตนเอง และสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไป (กรมพลศึกษา, 2534) และบุคคลที่มีบทบาทในการปลูกฝังเรื่องนี้ให้แก่นักเรียนได้ มากกว่าบุคคลอื่นใดก็คือ ครู เพราะมีเวลาได้ใกล้ชิดกับตัวเด็กมากที่สุด โดยครูควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมเข้าไปในกระบวนการสอนทุกขั้นตอนการสอน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านบุคลิกต่าง ๆ คือ ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ เคารพกฎกติกา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจจนเกิดเป็นการปฏิบัติที่ดีได้ (วาสนา คุณอภิสิทธิ์, 2528) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งบุคลากรทุกฝ่ายควรมีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือในการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์นี้ให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยการฝึกฝน จนเป็นนิสัยเพื่อประโยชน์สุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งควรมีการประเมินผลพฤติกรรมด้านนี้ของนักเรียน เพื่อการเสริมสร้างแก้ไข และปรับปรุงให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ในการสอนทุก ๆ ตาม และเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย (วาสนา คุณอภิสิทธิ์, 2539)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) สุวิทย์ มูลคำ และอรรถัย มูลคำ (2546) และสมศักดิ์ ภูวิภา ดาวรรณ (2554) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไว้เช่นกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ในการเรียนรู้และสมาชิกทุกคน จะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิค ซึ่งแต่ละเทคนิคจะมีวิธีการแตกต่างกันออกไปเทคนิค TGT เป็นเทคนิคหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT ย่อมาจาก Team Games tournament ทิศนา แคมณี (2545) มีลักษณะที่สำคัญคือนักเรียนทุกคนจะได้ร่วมสนุก ทำทาย ความสามารถของตนเอง ด้วยการเข้าร่วมเกมการแข่งขันกับนักเรียนกลุ่มอื่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ดังนั้นนักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการทำคะแนน จึงทำให้

มีความภาคภูมิใจ มั่นใจในความพยายามและความสามารถของตน และการแข่งขันกันในเกม การเรียนแบบเผชิญหน้ากัน ทำให้เกิดความตื่นเต้น เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้และช่วยเหลือกันมากยิ่งขึ้น (สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ, 2554)

ผลการเรียนในวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง วอลเลย์บอลในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น ปีการศึกษา 2562 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา วอลเลย์บอลของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทางโรงเรียนได้มีเกณฑ์คะแนน ไม่ต่ำกว่าเกรด 4 หรือไม่ต่ำกว่า 80 คะแนน และนักเรียนในชั้นเรียนต้องผ่าน มากกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด และรวมไปถึงการไม่ประสบความสำเร็จจากการส่งนักเรียนเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ในระดับต่าง ๆ ที่ขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านทักษะพื้นฐานกีฬา วอลเลย์บอล ขาดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ขาดกระบวนการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม จึงทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาวอลเลย์บอล และไม่เห็นความสำคัญของการฝึกทักษะ พื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอล ดังนั้นจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรเร่งแก้ไขเพื่อให้นักเรียนมีทักษะ พื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอลที่ดีขึ้น (กลุ่มงานวิชาการ โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น, 2562)

โรงเรียนเอกศึกษา ได้จัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอลอยู่ในรายวิชา สุขศึกษาและ พลศึกษา(วอลเลย์บอล) เรื่องวอลเลย์บอล ได้พบปัญหาของการเล่นวอลเลย์บอล โดยนักเรียน ขาดทักษะการเล่นวอลเลย์บอล ซึ่งได้สอบถามและสังเกตนักเรียนเกี่ยวกับการเล่นวอลเลย์บอล แล้ว พบว่ามีสาเหตุ 3 สาเหตุใหญ่ๆคือ นักเรียนไม่ชอบในการเล่นวอลเลย์บอล นักเรียนไม่มี น้ำใจนักกีฬายกเอาแต่ชนะโดยไม่สนใจเพื่อน นั้นเป็นสาเหตุหลัก ซึ่งถ้าเราไม่แก้ปัญหานี้ในทักษะ นี้ นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาทักษะต่อไปได้ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค TGT เป็นเทคนิคหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียน ทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมี น้ำใจในนักกีฬามากขึ้น มีทั้งการแข่งขันที่น่าสนใจ การช่วยเหลือกันในทีม การรู้จักแพ้รู้จักชนะ รู้จักถ้อย ซึ่งกันและกัน สุพนิต อธิวิรุฒ (2555) ผลจากการแข่งขันของจังหวัดขอนแก่น ซึ่งใน สถิติการแข่งขันในจังหวัดขอนแก่นจะมีการแข่งขันระดับภาค จังหวัดขอนแก่น ไทยแลนด์ลีก ฤดูกาล 2020-21 อันดับที 5 จำนวนทีม 8 ทีม 12 แมตช์ ชนะ 5 แพ้ 7 การเล่นวอลเลย์บอล ของจังหวัดขอนแก่น ยังคงเป็นปัญหา จึงต้องการที่จะพัฒนานักเรียนต่อไป (สโมสรกีฬาจังหวัด ขอนแก่น, 2564)

จากปัญหาดังกล่าวการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจในนักกีฬา ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพล

ศึกษา โดยใช้เทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนจะให้นักเรียนพัฒนาทักษะได้ดีขึ้น รู้วิธีการฝึกที่ถูกต้อง สามารถนำทักษะไปฝึกฝนต่อได้ และนักเรียนต้องมีคะแนนผ่านเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 80 และผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด จากที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ นอกจากนี้จะทำให้ นักเรียนสนใจมากขึ้น กระตุ้นนักเรียนและทำให้นักเรียนมีความมั่นใจต่อเพื่อนในทีมตนเอง และทีมตรงข้ามได้ โดยการจัดการแข่งขันกัน และให้ได้วิธีการแก้ไขปัญหาข้างต้นได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อศึกษาความมั่นใจนักกีฬา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีจำนวน 32 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. รูปแบบการวิจัย ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-experimental Designs) แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Post-Test Design

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

O หมายถึง การประเมินทักษะการเล่นวอลเลย์บอล และพฤติกรรม
ความมั่นใจนักกีฬา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1. เครื่องมือที่ใช้ทดลอง

แผนจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การรับลูก (อันเดอร์) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเล่นลูกสองมือบน (การเซต) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การตบ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเสิร์ฟลูกมือล่าง จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเสิร์ฟลูกมือบน จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การสกัดกั้น (การบล็อก) จำนวน 2 ชั่วโมง

3.2 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบทดสอบวัดทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยสอบปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อ โดยมีทั้งหมด 6 ทักษะ คือ 1) การรับลูก (อันเดอร์) 2) การเล่นลูกสองมือบน (การเซต) 3) การตบ 4) การเสิร์ฟลูกมือล่าง 5) การเสิร์ฟลูกมือบน 6) การสกัดกั้น

2) แบบประเมินพฤติกรรม ความมีน้ำใจนักกีฬา จำนวน 12 ข้อ ซึ่งเป็นแบบการกำหนดเกณฑ์การคะแนน (Scoring Rubrics) มี 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด, ระดับ 4 หมายถึง มาก, ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง, ระดับ 2 หมายถึง น้อย, และระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน โดยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยปฐมนิเทศผู้เรียนเพื่อสร้างข้อตกลงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

4.2 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล และความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การรับลูก (แอนเตอร์) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเล่นลูกสองมือบน (การเซต) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การตบ จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเสิร์ฟลูกมือล่าง จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเสิร์ฟลูกมือบน จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การสกัดกั้น (การบล็อก) จำนวน 2 ชั่วโมง

4.3. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหาครบแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบ และบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test) และประเมินความเหมาะสมโดยพิจารณาแบบการกำหนดเกณฑ์การคะแนน (Scoring Rubrics) มี 5 ระดับ

4.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยสอบปฏิบัติ โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5.2 ประเมินการสังเกตพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลตามการกำหนดเกณฑ์การคะแนน (Scoring Rubrics) คือ

ระดับ 5 หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มาก
ระดับ 3 หมายถึง	ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยการเฉลี่ยรายช่วงและรายข้อ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มีระดับเหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีระดับเหมาะสมมาก
2.51-3.00	หมายถึง	มีระดับเหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีระดับเหมาะสมน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.2 สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

วิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดโดยค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและแบบสังเกตพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยได้ขอสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการเล่นวอลเลย์บอล ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ย 5.09 (คะแนนเต็ม 6) เท่ากับร้อยละ 84.83 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00

2. ความมีน้ำใจนักกีฬา ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. =

0.16) และพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านมีความยุติธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59 ,S.D. = 0.71) และพฤติกรรมความมีน้ำใจในด้านควบคุมอารมณ์ตนเองได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.00 ,S.D. = 0.72)

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

2.1 การศึกษาการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด

จากการวิจัย พบว่า การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของชุดิ กาญจน์ พลไชย และดุจดเดือน ไชยพิชิต (2564) ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.73 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการวิจัยของประวุฒิ แต่ศิริ (2561) ที่พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 4 (บ้านชุกกลุ่ม) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07 / 80.42 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับจักรี จันทวี (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลสรุปว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอลร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 8 แบบฝึกทักษะ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง 2 แบบฝึก การเล่นลูกสองมือบน 2 แบบฝึก การเสิร์ฟลูกมือล่าง 1 แบบฝึก การเสิร์ฟลูกมือบน 1 แบบฝึก และการตบลูก 2 แบบฝึก โดยได้ศึกษาเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหนังสือเรียนวิชาพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในเนื้อหาสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา โดยมุ่งเน้นเนื้อหาไปที่ทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอลรวมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้มีลักษณะการเรียนรู้และการฝึกทักษะเป็นกลุ่มแบบ คณะความสามารถนักเรียนทั้งนี้แบบฝึกทักษะยังบอกขั้นตอนและวิธีการฝึกทักษะไว้อย่าง และสอดคล้องกับ ชาตรี พรหมพุท (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล (การเล่นลูกสองมือบนการเซต) วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 1) สาขาวิชาการตลาด ผลจากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบน (การเซตบอล) วอลเลย์บอล วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ต่างก็มีทักษะการเล่นลูกสองมือบนที่ดีขึ้น ในการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพ โดยพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์จำนวนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.2 การศึกษาที่มีความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความมีน้ำใจนักกีฬา ในระดับมากที่สุด จำนวน 10 ข้อ และ ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีความยุติธรรม เช่น ถ้าลูกออก ต้องบอกว่าออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ เช่น ไม่มโหรีใส่คู่แข่งหรือทีมตนเอง เมื่อมีข้อผิดพลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวลี แก้วช่วย (2558) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีน้ำใจนักกีฬาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50) ได้แก่ นักศึกษามักแสดงความเคารพต่อผู้ที่มีความอาวุโสกว่า และเมื่อต้องพูดจากับผู้ใหญ่มักใช้คำสุภาพ ส่วนด้าน

ที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความรู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความสามัคคี ด้านความมีมารยาท ด้านเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และด้านความยุติธรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 4.07 4.02 3.99 และ ตามลำดับ) สำหรับด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมุ่งมั่น ด้านความมีวินัย และด้านความอดทนอดกลั้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 3.31 2.95 และ 2.92 ตามลำดับ) ได้แก่ นักศึกษามักยินดียินร้าย และน้อมรับความผิดพลาดด้วยความเต็มใจ และมักจะไม่ตอบโต้เท่าที่จำเป็นหรือโต้เถียงเพื่อนร่วมชั้น เมื่อเพื่อนไม่ปฏิบัติตามความคิดเห็น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1.1 ในระดับโรงเรียนควรนำการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปดำเนินการพัฒนาผู้เรียน ผู้สอน ทั้งสถานศึกษา ต่อไปอย่างต่อเนื่อง ในภาคเรียนต่อไป และเผยแพร่รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ ไปยังโรงเรียน สถานศึกษา หรือ หน่วยงานอื่นๆ

1.2 การที่ครูผู้สอนจะนำการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและให้ได้ผลดีมากขึ้น ครูผู้สอนต้องศึกษารูปแบบการสอน วิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ อย่างละเอียด ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

1.3 ครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงให้ดี พร้อมกับเตรียมสื่อ และอุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมเพื่อบรรยากาศการเรียนการสอนจะได้ต่อเนื่อง

1.4 ครูควรมีกิจกรรมเสริมแรง กระตุ้นให้กับผู้เรียนสนใจอยู่เสมอในการทำกิจกรรมต่างๆ

1.5 ครูควรหากิจกรรมที่แปลกใหม่ หลากหลายในการทำกิจกรรมของผู้เรียนไม่ควรใช้กิจกรรมซ้ำ ๆ เดิม

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้างต่อไป

2.1 นำการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ในรายวิชาอื่นๆนอกจาก รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอลและความมีน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ครูมีสมรรถนะและพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายระดับชั้นอื่นๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค รูปแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กรมพลศึกษา. (2534). การทดสอบและประเมินผลสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์การศาสนา.

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร:

สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มงานวิชาการ โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น. (2562). รายงานผลการประเมินตนเอง ระดับปฐมวัย. โรงเรียนเอกศึกษาขอนแก่น

จักรี จันทวิ. (2563). การพัฒนาแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นวอลเลย์บอล ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

ชาติรี พรหมพุท. (2560). การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล (การเล่นลูกสองมือบนการเซต) วิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 1) สาขาวิชาการตลาด. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ.

ชุติกานุจน์ พลไชย และดุจเดือน ไชยพิชิต. (2564). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลมือบนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

ทิศนา ขมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: นิชนเอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

- ประวุฒิ แท้ศิริ. (2561). การพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาบอลเลย์บอล โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT (อินเทอร์เน็ต). เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม พ.ศ. 2566 จาก https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=166821
- วาสนา คุณอภิสิทธิ์. (2528). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ, 11(3), 10-11
- วาสนา คุณอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วีระชัย พหิตติลิก. (2547). ระดับทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของนักเรียนชาย กลุ่มโรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม. ใน วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช
- ศุภชาติ พงขาว. (2551). ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่. ใน ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม. (2554). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่. เชียงใหม่โรงพิมพ์: แสงศิลป์.
- สุนิต อธิวุฒิ. (2555). คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะ. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- เสาวลี แก้วช่วย. (2558). แรงจูงใจของเยาวชนในการเลือกเล่นกรีฑา. วารสารสหวิทยาการวิจัย, 4(2), 2015).
- สโมสกีฬาสหจังหวัดขอนแก่น. (2564). สโมสรวอลเลย์บอลขอนแก่นสตาร์(อินเทอร์เน็ต). เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2566 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>
- อุทัย สงวนพงศ์. (2553). สนุกกับเกม. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.